

Altı Perdelik Oyun

– Seyran · 11 Mayıs 2012

...dünyayı bir şiirin içine koysalarsonsuzda kadar orda bıraksalar...

I-

perisi olmayan bacalar kadar
yalandı her şey

herkesin bedeni biraz çorak
ruhu balta girmemiş yağmur ormanı
sevgili dediğin nil kadar uzak
toplulu bir üşengeçlik koynumuzun yılanı
hayatımıza yazılan romanı okumaktan uzak
itinayla yakaladık stres denen çağın hastalığını

ve gözü bağlı ebenin tuttuğunu göreceği an kadar
bulanıktı yaşam

annemden öğrenmişim herşeyin sevmekle başladığını
bir menekşeye yurt olan saksı toprağını da
buğday başaklarına han olan bir tarlayı da
aynı sevmeli ve ayırt etmeli
üzüm yemek isteyenle bağcıyı dövmek isteyen

II-

saksının yerini kim değiştirdi
hangi saksı
hani şu düşüncemin eşliğindeki saksı
şu kafatasına benzeyen mi

ey ağırlığınca altın eden kader
diyorum ki
dalıversen saksının kurumuş toprağına
önce tohum sonra filiz ardından fidan
ansızın bir ağaç olsan

üstümde baharlık mavi elbisem
eteklerimi havalandıran rüzgarı kışkırtırcasına
saçlarımı ince belime indirsem
urganı pembeden bir salıncak
ucunda güllü minderi
hani diyorum
dallarında yeniden sallanıversem
aman ha yanlış anlama
yaşarcasına...

III-

beynim binlerce karıncanın istilasına uğramış gibi
bu kaşıntı beni nereye götürür ki
yoksa türlü kimyasaldan aklaşmış saçlarım mı
bu kaşıntının sebebi
bu hapşırık nöbeti de neyin nesi
araya sıkışmış bir gazete haberi
uzun olmasa ya da üşenmesem okuyacağım da
ah bir üşenmesem

geceye uçurtma salmışlar sanki
eteğinde zil takılı köçek gibi oynatıyor perdeleri
kaldırmış aradan hayayı edebi
üşengeç bedenime inat yerinden fırlayan gözlerim
süzüveriyor kırmızı lambalı pencereyi
yer değiştiren iki gölge korku filmi gibi
munzur kalemim dürtüp duruyor beni
hadi bir senaryoyla süsle bu tembel geceyi

adam kadının postunu sermiş yüreğine
uzanıvermiş ateşinin önüne
rahat alabildiğine rahat
ekonomisi tavan yapmış ülke sanki
kadının düşünceleri çelişkili
birazdan yağmalanacak toprak gibi
ekmeğe aç bakan çocukların bulamadığı
zeytin tanesi gözleriyle görüyordu
bir sigara molasında ruhunun terkedileceğini

ben de uykuya meydan okuyan gözlerimle
görüyorum bu senaryonun akıbetini
izbe bir sokağın köşe başında
afişleri yırtılmış bir sinema salonun arka sıralarında
varoş çocuğunun filminden çaldığı
siyah beyaz repliklerle bir bilet fiyatına
sevgilisinin elini tutmasından öte geçemeyeceğini
yok yok bu seneryoyu acilen değiştirmeli
biraz burjuva kesime hitap etmeli
adam kadını öldürmeli evet evet öldürmeli
öyle aşktan falan değil
yüreğine serip ateşinin önüne uzandığı
postun üstünde aksiyon olmalı
göğsünde uyurken sırtından bıçaklamalı
ruhumuzu işgal eden apoletler gibi
film vizyona kapalı gişe girmeli
meydanlarda eşitlik narası atan birine
sattırmalı kara borsa biletleri
borsa demişken birden aklıma geldi
kârdan zarardan ne haberdir
öyle bir dedikodu duydum ki
sarı bir gelin baştan çıkarıyormuş
evli evsiz herkesi...

IV-

yerimden kalkmadan yapacak birşeyler bulmalı
çokta eften püften olmamalı az biraz da işe yaramalı
karanlığın ihtişamı beni de delirtmek üzereyken
bir şiir okumalı şairi attila ilhan olmalı
ezbere konuşanlara inat kitaptan okumalı
kitaplık ellerini tutamadığım adam kadar uzak
ne yapmalı bir tıkla üşengeçliğe sadık mı kalmalı
cümle alem sanal aleme bu yüzden mi hasta
açılıverdi önüme derya gibi usta
herkesin bir pia'sı olmalı
eksiksiz ölmeli ellerini tuttuğunda
ya da dağ başları gibi yalnız kalmalı

yalnızlıkta sevdaya dahil mi tıpkı ayrılık gibi
bu gece harika bir şeyler olmalı
mesela sisler bulvarının köşe başında
ruhum orta boylu bir adama çarpmalı
karşılaşmamız iki eski sevgili gibi olmasa da
iki eski tanıdık gibi olmalı
mutlaka olmalı yoksa infilak edecek başım
istanbul minarelerinde okunacak adım
acemi şairin yalanı az biraz masum olmalı
ama herşey luzumundan fazla beyaz
boşverdim en iyisi delirmek
ya da delirtmek karanlığın ihtişamını...

V-

gecenin uçurtması yırtılmış sanki
bu durgunluk korkutmuş perdeleri
bir ucu taze ölüyü sarmış kefen
diğeri süzülüyor yaslı gelin gibi
bu defa da hayal gücüm zorluyor beni
hadi bir gölge oyunuyla süsle
aklını firar ettiren bu gardiyan geceyi

dünyanın rahmine düştüğümünden beri
her yer cinayet mahali
duvarda titrek silüetim mübarek hakim sanki
savun diyor savun kendini
vurdum diyorum ben vurdum
hiç acımadım en sevdiği yerinden
en sevdiğim yerinden vurdum yüreğimi
bir ben gördüm kimseler görmedi
bir ihtimal kör bir aşk'ta görmüş olabilirdi
yemini yalan sözleri kimse izlemeye gelmedi
gözler desen yalanın en has kardeşi
galiba yine en doğruyu ellerim seçti
klavyeyi bir hamlede dizginledi
daha kaç dizgini elimden kaçmış sözlerim vardı
geceye kaptırdığım aklımın fragmanında izledim
sanki uzun metrajlı bir film fragmanı

al ileriye sar geriye bitmedi
ulu orta verilmiş bir sözde dondurdum kareyi
uzaklarda eriyen bir buzdağına çarptı geri geldi
genetiği bozulmuş ekşi elma tadında gezerken
ıslanmayacaktım parfüm yağmurlarında
kutuplarda nesli tükenen penguenler
çoğalırken kürsü başlarında ve dünya yağmalanmış
doğunun baharatları gibi kokarken
evrenin atlas yorganını yedi kıta birden
tam tekmil yırtarken
ben parfüm sıkıp sözlerimi vurmuşum çok mu...

VI-

gözlerim filistin gibi direniyor uykuya
bedenim insanlığa teslim dünya
müjganla ben ağlaşırken
sarsıldı takvimden bir yaprak daha
kız çocuğu hayallerimi kırmızı rujan pabucumun
içine doldurduğum günden beri
bir umudun terkisinde gezdiriyorum kendimi
yarın kurulacak yine o büyük senfoni
çalacak tüm eski parçaları ömrümden
oysa ben türkümün gölgesinde ölmek için doğmuşum
naylon dünyayı beyaz kağıda yazan şairken
dilimin acı ezgisinin hevesiyle sözü sazından sökülen
bir sürgün olursam ve bir dağlıya vurulursam
beni dünyaya dünyayı şiiire gömün

uçurtma vurulur iner perde...

Seyran Tankuş